תלמוד בבלי · אחרונים · גליון הש״ס · סדר נשים

גליון הש"ס על נזיר

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליון הש"ס על נזיר

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליון-השס-על-נזיר/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב. 4
דף ג. 4
דף ד. 4
דף ד: 4
דף ה. 4
דף ה: 4
דף ו. 4
דף ח. 4
דף ט: 5
דף י: 5
דף יא. 5
דף יב. 5
דף יג. 5
דף יד. 6
דף יד: 6
דף טו. 6
דף טז: 6
דף יז. 6
דף יז: 6
דף יח: 6
דף יט. 6
דף כג. 6
דף כג: 7
דף כד. 7
דף כד: 7
דף כו. 7
דף כח: 7
דף כט. 7
דף כט: 7
דף ל. 7
דף לח: 8
דף לט: 8
דף מ: 8
דף מא. 8
דף מב. 8
דף מב: 8
דף מג: 8
דף מו: 9
דף מח. 9
דף מח: 9
דף מט: 9
דף נא. 9
דף נד. 9
דף נד: 9
דף נה: 9
דף נו. 10
דף נז. 10
דף נז: 10
דף נח: 10
דף נט. 10
דף ס. 10
דף סא: 10
דף סד. 10

דף ב.

גמ' דטעמינון חויא. ע' שבת ד' קי ע"א בתד"ה וליתי:
תוס' ד"ה או אהא נאה ובגמרא מפרש. צ"ל אפרש:
תוס' ד"ה האומר הריני כזה כו' לא מהני. עיין ר"נ נדרים דף ט' ע"א ד"ה כשהיה:

דף ג:

גמ' לאסור יין מצוה כיין הרשות. עי' שבועות דף כה ע"א תוד"ה חומר:

דף ד.

תוד"ה מאי היא וכו' לכ"נ לר"ת. עי' סוטה דף לב ע"א תוד"ה ק"ש:

דף ד:

גמ' ויך ויקח כתיב. עיין בפירוש רש"י בחומש שמות ז' כ' ולקמן דף יט ע"א:

דף ה.

תוס' ד"ה מ"מ גבי כהנים. וא"כ נילף וכו'. ק"ל הא פשיטא דאין ללמוד נ"ע מנזיר סתם דסתם פסק נזירתו ונ"ע עדיין נזירתו עולם אלא דילפינן תחלה כהן מנזיר פרע פרע דגבי כהן שיעור ל' יום ואמרי' הטעם גבי כהן משום כובדו וידעי' דשיעור כובד ל' יום וזהו העיקר מה דרצינו למילף שיעורא דכובד כמה הוי ומה שייכות למילף ענין זה מנזיר סתם:

דף ה:

תוס' ד"ה מלמד. דאמר הריני נזיר היום ונזיר צ"ל ונזיר היום:

דף ו.

תוס' ד"ה נטמא יום שלשים. ונראה דיום ל"א וכו'. עי' לקמן י"ד ע"ב תד"ה לוקה ודף טז ע"ב תד"ה נטמא:

דף ח.

תוס' ד"ה שיהא בכרי ולקמן מפרש. דף יג ע"א ולב ע"ב:

דף ט:

גמ' וב"ש היא. קשה לי הא טעמא דב"ש דאין שאלה בהקדש וזהו שייך בהריני נזיר דהוא נתפס בקדושה אבל הכא באומר הרי עלי מנחה דלא הקדיש עדיין ולא חייל הקדש על שום דבר רק שקיבל עליו להביא מנחה והוי רק נדר בעלמא ובפשוטו נראה דבאומר הרי עלי להביא עולה דמודה ב"ש דיש לו התרה:

דף י:

תוס' ד"ה אימא סיפא וכו' טעמא דב"ש אתי לאשמועינן. ק"ל הא לפי קושית התוספות ליכא פלוגתא ביסוד זה דאם לא העמידה ועמדה מאליה דמיקרי נתקיים התנאי גם לב"ה ואם היה אומר הריני נזיר מיין הוי נזיר א"כ הך חידוש הוא להלכתא ולא שייך בזה טעמא דב"ש לחוד אתי לאשמעינן וצ"ע:

דף יא.

תוס' ד"ה דהוי מתנה כו' וא"ת ותיפוק ליה. לא ידעתי מאי אולמא האי מהאי ואדרבה טעמא דא"א לקיים ע"י שליח לא ברירא דהא יש פלוגתא בזה ביבמות מש"ה נקט יותר משום מתנה על מה שכתוב בתורה דזה לכ"ע וצ"ע:
בא"ד וי"ל אחרי שאחרים יכולים. ק"ל דעדיין איך יתורץ ההיא דנדרים ר"פ ואלו נדרים קונם רחיצת עולם אם ארחץ הא נדרים א"א לקיים ע"י שליח וצ"ע:

דף יב.

תוס' ד"ה בשוקא אשכח וכו' כלומר. עי' כתובות דף טו ע"א תוס' ד"ה דלמא אזלא:
ד"ה מ"ט וכו' מדאמר פרק ר"ג. קשה לי כיון דנקטו דבידו לייבם אם כן עדיין קשה הא הוא בעצמו יכול לגרשה עתה לכשתתייבם דלא הוי דבר שלא בא לעולם וא"כ מצי משוי שליח כמו בחלה וצ"ע:

דף יג.

גמ' ר"י דכרי הוא. עי' לקמן דף לד ע"א תד"ה אלא ר"י וצ"ע:

דף יד.

תוס' ד"ה אמר כמשה וכו' ולא היה היתר וכו'. ע' מה שתמה בזה בס' בתי כהונה ח"ב בסוף הספר בדרשותיו דף כב ע"ג:

דף יד:

תוס' ד"ה לוקה כו' או ביום ל'. ע' לעיל דף ו ע"א תד"ה נטמא ולקמן דף טז ע"ב ד"ה נטמא:

דף טו.

גמ' מאי אחר. כזה נדה דף י"ד ע"ב:

דף טז:

גמ' מי שנזר וכו'. עין נדרים דף ד ע"א:
תוס' ד"ה נטמא כו' הריני נזיר נטמא יום ל"א. ע' לעיל ו' ע"א תד"ה נטמא ודף יד ע"ב ד"ה לוקה:

דף יז.

גמ' אמר מר בר רב אשי. עיין נדרים דף ד' ע"א:

דף יז:

גמ' אין לי אלא ימי טומאתו. עי' לקמן דף נו ע"א:

דף יח:

גמ' הביא חטאתו. עיין לקמן דף נז ע"א תד"ה וסופרין:
תוס' ד"ה מתחיל ומונה מיד כו' אלא א"א לומר כן. ע' לקמן ד' נד ע"א:

דף יט.

גמ' אימתי הזיר בזמן שהביא. כעין זה הוריות דף יב ע"א ויצק משום דוימשח:

דף כג.

גמ' אמר ליה ר"ל האי רשע קרית ליה. עיין טורי אבן ר"ה דף כט ע"א ד"ה איכוון:

דף כג:

רש"י בד"ה שרה רחל ולאה כו' אלא כדי וכו'. עי' יבמות דף קג ע"א תד"ה והא וסנהדרין דף עד ע"ב תד"ה והא:

דף כד.

מתני' החטאת תמות. עי' נדרים דף פג ע"א ובתוס' שם ד"ה ואי אמרת:
שם ועולה תקרב עולה. עי' יומא דף מא ע"ב תד"ה והאי עולה:

דף כד:

גמ' ילכו לים המלח. לא נהנין ולא מועלין בהם:

דף כו.

תוס' ד"ה הא דאמרת וכו' שהרי יכול להביא בכולן עולה. צריך למחוק התיבות שהרי יכול להביא בכולן עולה דהמה ט"ס:
תוס' ד"ה אמר רבא וכו'. ממותר חטאת ילקח בהם בהמה והבשר לשם כצ"ל:

דף כח:

מתני' ואין האשה מדרת. עיין ברד"ק ריש שמואל א' בפסוק ותדור נדר:

דף כט.

גמ' קסבר חולין בעזרה לאו דאורייתא. עי' תוס' זבחים דף עז ע"ב ד"ה בדם:

דף כט:

גמ' לימא הני תנאי כהני תנאי. עי' לעיל דף ב ע"ב תד"ה לימא:

דף ל.

תוס' ד"ה הניחא וכו' דמירי תחלת י"ג. י"ל דבדיבור הקודם כתבו דמכח מתני' ליכא למיפרך דאיכא לאוקמי בעודו בשנת שתים עשרה והיינו דיכלו ימי נזירות קודם התחלת שנת י"ג דליכא חשש שיגיע באמצע למופלא סמוך לאיש ולזה כת' דלר"ת יש לאוקמי תחלת י"ג דהיינו יום א' קודם תחלת שנת י"ג דלמופלא סמוך לאיש כיון דאינו מפסיק ול"ל השערות הא יהיה שומא:

דף לח:

תוס' ד"ה ולילקי שש וכו' וי"ל דהא לאו שיורא הוא. כעין זה מכות ד' כב ע"א תוד"ה מתקיף:

ד"ה והא שייר וכו'. קושיא הוא למ"ד. לא זכיתי להבין דהיכן מצינו מ"ד בל יחל לאו שיורא הוא דמאי דאמרי' אי משום בל יחל לאו שיורא היינו לתרץ לרבא דלא יקשה דלחשוב בל יחל וכמ"ש תוס' וא"כ אדרבה אם בין הביניים הוי שיור נימא באמת דגם לרבא בל יחל הוי שיורא ושייריה משום דשייר ג"כ בין הביניים וצ"ע:

דף לט:

גמ' אין לי אלא תער. עיין סוטה דף טז ע"א:

דף מ:

גמ' ממאי דלמא כו' במלקט ורהיטני. תמוה לי הא עתה דקיימינן לרבנן דמלקט ורהיטני אינו דרך גילוח דמהאי טעמא אינו חייב אלא ההקפה. ממילא במצורע דכתיב וגלח אינו במלקט ורהיטני וכמ"ש תוס' להדיא ריש שבועות דף ב' ע"ב והוה ליה למיפרך דלמא מגלח במספרים נמי מצוה קעביד וצ"ע:

דף מא.

גמ' כר"ל דאמר. עיין תשובת שאגת אריה סי' צו:

דף מב.

גמ' הא בעלמא רובו ככולו. עי' חולין דף יט ע"א ונדה דף כט ע"א:
שם מכדי נזיר טמא דבתער מנלן. כדלקמן דף סא ע"א:

דף מב:

גמ' כאן שלא בחיבורין. ע' נדה ד' נז ע"א תד"ה ודלמא:

דף מג:

תוס' ד"ה מיתיבי כו'. מלאביו נפקא. עי' סוטה דף ג ע"ב תד"ה ורע"ק:

דף מו:

תוס' ד"ה מ"ט. מדשני קרא בזבחים. צ"ל על זבח תודת שלמיו:

דף מח.

גמ' שומע אני אפי' נפש בהמה. עי' ביצה דף כא ע"א:

דף מח:

תוס' ד"ה ולאחותו וכו' למדין ומשיבין. לפנינו הגירסא שם בנדה דר"י ס"ל למדין ואין משיבין:

דף מט:

תוס' ד"ה על כל. גבי נזיר נמי כתיב על כל נפש. בנזיר לא כתיב כל ע' א"מ:

דף נא.

גמ' בעי חזקיה שערו העומד לגלח. עי' גיטין דף לט ע"א:

דף נד.

תוס' ד"ה או בקבר. בפ' בתרא דהוריות וכו' אינו מדוקדק דהתם באמת ממעטין כי יהיה פרט לפני הדיבור וכ"כ תוס' בנדה דף ע ע"ב:

דף נד:

גמ' ארץ העמים משום אוירא. עיין לעיל דף כ ע"א:
תוס' ד"ה ת"ש וכו' והא דלא אוקי מתני' בכלי מתכות. עי' במאור פ"ד דחולין דף עא ע"ב ד"ה כי קאמר רבה דאדם נוגע בחרב שנטמא במת דאין לו הזיי' ג' וז':
בא"ד ולא נראה לי וצ"ע. עי' שבועות ד' ט ע"ב תד"ה כדאמר. ושם דף מא ע"א ד"ה ומאן דתני. ובגיטין דף פ ע"ב ד"ה זו דברי ר"מ:

דף נה:

תוס' ד"ה ומדקדק הר"ם כדאמר לעיל בפ"ג. צ"ל פרק ששי דף מד ע"ב:

דף נו.

גמ' אין לי אלא ימי טומאה. לעיל דף יז ע"ב:
גמ' אין לי אלא ימי טומאה. לעיל דף יז ע"ב:

דף נז.

תוס' ד"ה וסופרין שלשים יום. ציון זה שייך לקמן דף נט ע"ב:

דף נז:

תוס' ד"ה דקתני כו' שלא נודע לו מעולם. עי' יבמות כג ע"ב ובחידושי בכור שור שם:

דף נח:

גמ' נזיר מכהן נמי לא יליף. עי' לעיל דף מא ע"ב תד"ה ואי כתב:
שם מאי לוקה דקאמר. שבת דף מ יבמות דף כח חולין דף קמא ע"ב:

דף נט.

רש"י ד"ה ת"ל לא יהיה כו' ידה ליתד תשלחנה. וכן הוא בתרגום שם. וכן הוא בילקוט שופטים סימן נו:

דף ס.

גמ' וחטאת העוף כו' לקבורה. ע' סוף תמורה במתני':

דף סא:

תוס' ד"ה א"ה עבדים כו' שאינו קונה אותו. ע' יבמות דף סו ע"א ברש"י ד"ה ועבדיו שקנו ובתוס' שם ד"ה ועבדים:
בא"ד דמי שיש לו טהרה יש לו טומאה. דבריהם סתומים דבפשוט עבד יש לו טהרה במקוה ומקבל טומאה כמו נשים:
תוס' ד"ה ואימא בני ישראל וכו' למעוטי דבר. עי' זבחים דף ה ע"ב תד"ה ניתק וצע"ק:

דף סד.

גמ' מת בכלי וכלי צף על פני המים. כעין זה שבת דף ה ע"ב: